

Nytt fra Nordens lille Kanaan

Våren 2021

Kjære venner!

Det siste store tegnet Jesus gjorde før han gikk til korset, var å vekke opp Lasarus. «Jeg er oppstandelsen og livet», sier han til Marta. Han vil lede henne til en ny dimensjon av tro. Det er ikke nok at hun bekjenner: «Ja, Herre! Jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.»

Hele beretningen i Johannes 11 vitner om at Jesus vil skape en tro som forvandler livene våre her og nå. Han vil gjøre det hos disiplene, hos Marta og Maria og alle som er der og sørger med dem.

Jesus sier: Ta steinen bort!

Marta svarer: Herre, han stinker allerede, for han har ligget der fire dager.

Jesus sier til henne: *Sa jeg deg ikke at dersom du tror, skal du se Guds herlighet?*

Også i oss vil Gud skape denne troen på at Jesus aldri kommer for sent og at *alt er mulig for den som tror.* (Markus 9,23)

Selv om de siste månedene har vært preget av begrensninger, har vi hatt gode og viktige besøk og knyttet nye kontakter.

Vi fikk for eksempel besøk av to unge journalister fra lokalavisen vår «Glåmdalen». Til vår store glede stilte de sentrale spørsmål og vi kunne vitne om en Jesus som det lønner seg å vie livet til. Å svare på hans kjærlighet, det er vårt kall og glede. Uten at vi visste om det, ble artikkelen litt senere også trykt i «Østlendingen». Slik fikk vi nå ut til folk i store deler av Innlandet som fylket vårt nå heter. Reportasjen kom ut 30. januar – den dagen vi kom til Norge for ni år siden. Gud holder godt styr på datoer. Vi hadde nesten glemt det, men Far i himmelen ville minne oss på det. Han sendte til og med en dame med en nystekt broiler til oss denne dagen! Hun ble ekstra glad da hun hørte at vi hadde en liten fest.

Og tenk, 30. mars som var 74.-årsdagen for grunnleggelsen av fellesskapet vårt, kom en søster i Herren med en stor marsipankake og nydelige tulipaner. Også denne gangen var det bare Far i himmelen som visste om merkedagen!

Søster Regine har brukt de mørke vinterdagene til å fornye hjemmesidene våre og få alle de nordiske land, inklusiv Finland, under én paraply. Vi er glade for å kunne hjelpe søstrene der med dette arbeidet. De er bare to, og slike ting er krevende. Uten å kunne finsk, kan du her få et inntrykk av

hvordan de har det: <https://mariasaret.org>

Foreløpig er det bare den svenske og finske siden som er ferdige. En trofast venn i Norge har med kjærlighet, iver og glød hjulpet oss med dette store arbeidet. Takk, kjære Far!

Søndag morgen pleier vi å trekke hvert vårt bibelord for den nye uken. Igjen og igjen opplever vi at Gud taler personlig til oss på denne måten. Det er ikke så rart, for Guds ord er ånd og liv! En søndag fikk søster Remida dette ordet: «Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Om også de glemmer, så glemmer ikke jeg deg. Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg...» (Jes 49,15-16). Noen timer senere kom det beskjed fra Tyskland om at broren hennes var gått bort. Han var ikke frisk, men allikevel var det uventet. Bibelordet søster Remida hadde fått den morgenen, ble en stor trøst for henne og familien – også dette menneskebarnet var tegnet i Guds hender.

Uwes bortgang var et sjokk for familien, og søster Remida blir i Tyskland en stund for å bistå dem. Samtidig er hun i Darmstadt på det «store» Kanaan, vårt åndelige hjem og hovedsenter.

21. mars i år var det 20 år siden Mor Basilea døde. Selv om kreftene avtok, var hun iblant oss helt til det siste. Støttet til en sterk arm, kom hun ofte syngende gjennom korridorene og hilste oss ved oppvasken, på kjøkkenet eller der vi ellers befant oss. En yndlingssang lød slik:

*Hver dag er et skritt imot himmelen, jeg jubler ved tanken derpå!
All jordisk bekymring svinner, snart, snart får mitt hjemland jeg nå.*

I 1958 var Mor Basilea så syk at hun i flere uker var på dødens rand. Den gang var det hennes bønn å kunne fullføre den oppgaven Gud hadde satt henne til. Han ga henne livet tilbake. Etter denne sykdomstiden ble kallet til å styrke Guds menighet for endetidens kamper enda sterkere. Mor Basilea så allerede den gang det frafallet som mange av oss først nå forstår rekkevidden av. Det var ikke lett for henne å oppleve alt dette i sitt indre, heller ikke å bli kalt «dommedagsprofet». Men de som har lyttet oppmerksomt, vet at alle Mor Basileas skrifter, all forkynnelse endte med et sterkt budskap om trøst, håp og det kommende Gudsriket. Selv hadde hun gjennomlevd to verdenskriger og visste at himmelens herlighet kan bryte inn i det dypeste mørke. Ja, nettopp da, når alt håp synes å være ute, åpenbarer Jesus sin oppstandelseskraft og sitt udødelige liv.

Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. (Joh 11,25)

Dette levende håpet må vi holde fast ved i denne tiden da «mørket dekker jorden» som profeten Jesaja sier (60, 1-2). Stadig tydeligere ser vi hvordan «den lovløse» (2. Tess 2,8) går fram med kneisende nakke. Sterke krefter her i landet vil utvide fristen for abort. Ideen om «kjønns mangfold» ødelegger barn og unge og tar fra dem deres gudgitte identitet. «Kjønnsnøytralitet» presses fram mer og mer. Noen vil fjerne begrepene «mor og far». Det skal ikke snakkes om «fødende kvinner», men «fødeforelder» - vedkommende kan jo være en juridisk mann! «Ingen statlige yrkestitler skal lenger inneholde noe med 'mann', eller 'mor'. Selv motvillige etater må nå føye seg, sier kultur- og likestillingsministeren...» (Aftenposten 8.3. 2020) *

Til og med *våre* syndige hjerter fylles av sorg og vemmelse når vi hører og ser alt dette, hva må det ikke da bety for vår Far og skaper! Om ham leser vi: «Og Gud så på alt det han hadde gjort, *og se, det var såre godt.*» (1 Mos 1,31 Det Norske Bibelselskap 1930)

Covid-situasjonen stiller oss overfor nye utfordringer når det nå blir tale om et eventuelt «vaksinepass» – må Gud bevare oss for en forhastet innføring av en slik ordning. Vi håper at god og ansvarsfull vaksinerings kan hjelpe, men vi ser at kontroll-apparatet lett kan misbrukes. I tiden som kommer trenger vi stor visdom og kjærlighet til Gud, så vi er våkne og merker når staten blir vår formynder og ikke lenger en tjener for frihet og rett. Hvor viktig er ikke formaningen som Paulus kom med: «Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med gudsfrykt og verdighet i alt.» (1. Tim 2,2)

Søstrene i Finland, Pnina og Eugenia ↑

Midt i det tiltagende opprøret mot Gud, vokser en lengsel etter ham. Ungdommer åpner seg for Jesus og det er et nytt alvor i etterfølgelsen.

For noen uker siden ringte det en kveld på døren. En ung mann kom syklende i -20 °C og lurte på om vi hadde en samtalegruppe. Vi kunne ikke svare ja der og da, men i etterkant har vi møttes til samtaler om Bibelen, boka som gir oss svar og viser veien til livet!

Nylig ble «The Send» lansert, en storsamling som planlegges for Oslo 25. juni 2022. Tusenvis av unge, fra hele Europa og verden for øvrig, ventes til en dag med innvielse til misjon og å leve ut evangeliet i hverdagen. Må Salme 110 vers 3 bli virkelighet: *Ditt folk møter villig fram på ditt veldes dag. I hellig skrud kommer din ungdom til deg, som dugg ut av morgenrødens skjød.* Gud er ikke ferdig med denne verden som han ga sin enbårne Sønn for å redde.

En januarmorgen

Nettopp nå lyder kallet: «Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.» (Luk 14,23) Enten vi aktivt går ut eller «gjør det lille vi kan der hvor Gud har oss satt» – alt er viktig for ham. Kanskje du skulle gi et ord eller en hilsen til noen; vi sender deg gjerne traktater, kort eller bøker til dette formål. Ta en titt på [hjemmesiden vår](#) (gå til ressours) eller kontakt oss på annen måte.

Sammen med dette vårbrevet pleier vi å sende en innbydelse til sommerens retreat på Bjerkely folkehøyskole. Nå må vi igjen gjøre det med forbehold. Hverken vi eller skolen vet enda hva som blir mulig. **Men for å få en oversikt over hvor mange som kan tenke seg å komme, ber vi dere om snarest mulig, senest 15. mai, å gi oss beskjed via hjemmesiden, e-post eller på telefon.**

Hvis det *ikke* blir mulig med retreat, vurderer vi å ha en eller flere mindre samlinger utover sommeren. Da kunne de som vil, komme på et dagsbesøk med fellesskap og oppmuntring. Si gjerne ifra om du er interessert i det.

**Datoen for retreaten er 17.-20. juni 2021
Hjertelig velkommen, hvis forholdene tillater det!**

Vi går sommeren i møte. Vi går en usikker fremtid i møte. Men først og fremst går vi HAM i møte som er oppstandelsen og livet! *Den som tror på ham, skal leve om han enn dør!*

I stor takknemlighet for forbønn og støtte som alltid styrker og gleder oss, hilser vi dere alle fra Nordens lille Kanaan,

*Søster Angelina, søster Regine, søster Remida
og søster Mirofora*

I februar deltok vi med vitnesbyrd og andakt i Metodistkirken på Kongsvinger

Livlig besøk fra Hamar - og Honduras!

* Øivind Benestad kommer med en god og forståelig presentasjon av denne tematikken i videoen «[Hva kan vi gjøre?](#)», det siste av fem deler i kurset «Samlivsrevolusjonen». Vi anbefaler for øvrig hjemmesiden hans og «Kurs- og Ressursbank fra MorFarBarn»: www.samlivsbanken

La oss be for alle som står opp for sannhet, rett og ytringsfrihet.